

Dromen van leven

Zijn de dromen van morgen
Niet zonder zorgen
Of kunnen zij blijven bestaan
Op handen gedragen
Door diegene die sterk genoeg is

Om zijn schouders eronder te zetten
Niet zonder te verpletteren
Onder de zwaarte van de kracht
Van de macht van dagelijkse escapades
De onderhevig zijn aan gedachten
Van het hart en van gevoel

Waarbij de beslommeringen van alledag
Even naar de achtergrond verdwijnen
Erin berustend dat de zwaarte
Niet mag doorgronden

Dat gedachten verspreken
Wat gevoelens doorstonden
Wat in dromen naar boven komt

Zonder aanleiding te geven
Aan meningen van anderen
Maar aan jezelf te vergeven
Zodat je weer kan vergeten

Dat zomaar een droom
Niet zomaar een droom is
Maar lijfspreuk voor even
Die je de tijd kan geven
Om weer even te leven